

Мой першы трафей

Ранняя летняя раніца. Я яшчэ моцна сплю. Раптам нехта казыча маю нагу. Я расплюшчыў вочы і ўбачыў свайго дзядулю.

– Уставай, мой рыбак! Пара ўжо выязджаць, – сказаў ён мне.

Мы перакусілі на дарожку, паклалі свае вуды ў машыну і паехалі.

Дарога была няблізкая. Пакуль мы ехалі, я яшчэ паспеў крышачку падрамаць у мяккім сядзенні.

І вось мы каля ракі Днепр. Дасталі свае прыстасаванні для лоўлі рыбы і спусціліся па крутым схіле да ракі. Расклалі свае вуды і сталі чакаць клёву. Гадзіны праз дзве ў дзядулі ўжо было каля дзесяці плотак. А ў мяне ніяк не клявала.

На трэцяй гадзіне нашай рыбалкі я, не злавіўшы ні адной рыбки, вырашыў скласці вуду і ўзяць спінінг. Убачыўшы гэта, дзядуля мне сказаў, што на гэтым месцы ніхто не ловіць на блясну. Але я вельмі спадзяваўся, што мне пашчасціць злавіць хоць што-небудзь.

Я закідваў раз за разам, але нічога не траплялася.

Раптам мая блясна за нешта зачাপілася. Я падумаў, што гэта яна зачাপілася за корч, і дзёрнуў спінінг мацней, каб адчাপіць. Раптам у мяне спрацаваў фракцыён на катушцы і нешта пачало тузаць і цягнуць за блясну. Тузнула так моцна, што я ледзь утрымаў спінінг у руках. Я ўбачыў, як метраў каля дваццаці ад берага падпрыгнула над вадою рыба. Гэта быў шчупак. Я адчуў, як ад радасці і хвалявання ў мяне затрэсліся рукі і ногі. Я закрычаў:

– Клюе! Клюе! Шчупак клюе!

Дзядуля, які сядзеў недалёка, параіў:

– Унучак, круці хутчэй катушку, цягни рыбу на бераг.

Я стараўся з усяе сілы і падцягнуў шчупака да берага. Пакуль рыба была ў вадзе, я стаў яе разглядаць. А дзядуля мне і кажа:

– Што ты робіш? Цягни яе на бераг, а то сарвецца.

Тут я яшчэ болей разгубіўся, закінуў спінінг на плячо і пабег уверх па пясчанаму схілу да машыны. Раптам я пачуў вокліч дзядулі:

– Стой! Стой!

Я азірнуўся і ўбачыў, што адбег метраў пятнаццаць ад вады, а побач са мною ляжыць мой шчупак, увесь у пяску.

Дзядуля дапамог мне адчапіць рыбіну. Мы падышлі да машыны, дасталі шалі і ўзважылі мой улоў. Шчупак заважыў два кілаграмы і трыста грамаў.

Шчасцю майму не было межаў. Гэта быў мой першы вялікі трафей.

Сідарэнка Ягор Андрэвіч,

вучань V класа ДУА «Вяззеўская сярэдняя школа»

Асіповіцкага раёна